

Posudek na magisterskou diplomovou práci Bc. Veroniky Gajdošové

Název práce: **Genderová analýza publikace feministické autorky Jany Juráňové**

Posudek zpracovala: doc. PhDr. Blanka Knotková-Čapková, Ph.D., vedoucí práce

V Praze, 22.9.2013

Bc. Veronika Gajdošová si pro svou práci vhodně vymezila jako **téma** genderovou analýzu zvoleného literárního díla. V rámci prací tohoto typu je neotřelé, že si nevybrala mnohdy opakovaný typ kritiky některého textu, vyjadřujícího tradiční hodnoty a genderově stereotypní pojetí, ale zaměřila se na subverzivní potenciál díla autorky, která se sama charakterizuje jako feministka. Zájem o Juráňovou jako autorku je u diplomantky dlouhodobý, projevila jej už před několika lety, kdy spolupracovala na studentském specifickém výzkumu; výsledkem tehdy byla publikace *Tváří v tvář*, kam Veronika Gajdošová přispěla článkem rozebírajícím text Juráňové *Do siete odetá*.

Předpoklady pro sepsání této diplomové práce mohly tedy být velmi slibné. Po spolupráci na specifickém výzkumu však diplomantka samotný text práce se mnou jako školitelkou už nekonzultovala. To považuji za zásadní problém a bohužel mi to nedává jinou možnost, než k textu přistupovat jako k těm, které oponuji.

Z hlediska **struktury** obsahuje tato diplomová práce části, které obsahovat má – tedy úvod (jemuž předchází informace o díle Jany Juráňové), teoretická východiska, charakteristiku metod, vlastní analýzu, závěr a bibliografii. Její proporční rozvržení však není, jaké by být mělo: teoretická východiska jsou nejobsáhlejší částí, zatímco vlastní analýza tvoří jen asi třetinu celkového rozsahu. V teoretické části autorka shromáždila značné množství textů z oblasti feministické literární vědy a částečně také feministické teologie, což je na místě vzhledem ke kapitole 4.1.7. (Církev jako analogický obraz genderového řádu). Jednotlivé koncepty vysvětluje diplomantka vcelku správně, jako celek se však tato část příliš rozbíhá do šířky, není postavena na jasné koncepci a místy má popisně konspektový charakter.

K charakteristice **metodologie**: Diplomantka zde (str. 48) odkazuje na Reinharz, níže už správně na její pojetí textu, nicméně na začátku na její pojetí interpretace sociální reality, což se k literární analýze nehodí. Dále uvádí jako použitou metodu kvalitativní obsahovou analýzu, jejíž požadavky také v podstatě naplňuje, a archetypální analýzu – ta je pak v praxi aplikována trochu méně důkladně.

Vlastní analýza: Text obsahuje mnoho dobrých i původních postřehů a charakteristik, není však příliš koherentní, propojování se záplavou teoretických konceptů je spíše okrajové a je zde jmenován daleko více např. Bourdieu než uváděny odkazy na feministické literární teoretičky, které dominují teoretické části. Některá místa ukazují, že autorka umí kriticky myslet i dobře argumentovat (např. ve zmíněné kapitole 4.1.7. o obrazech řeholního života, kterým žije jedna z hrdinek románu, konkrétně o metafoře řeholního hábitu, který je zde zdařile teoretizován v kontextu zneviditelňování). Rozbor tedy ukazuje slibný autorský potenciál diplomantky, který byl však naplněn jen částečně.

I když nechci přísně hodnotit **jazykovou stránku** práce, poněvadž čeština není diplomantčiným mateřským jazykem, přesto nemohu nevyjádřit výtku vůči velmi odbyté autoredukci – překlepy i ve jménech autorů a autorek – např. „Bourdieu“, str. 63 a 69, na více místech „Opočanská“, „kněžská antifeminismus“ (70) nebo na konci odstavce (53) načatá, ale nedokončená věta „V případě jeich“.

Celkové hodnocení: Skutečně lituji, že diplomantka svou práci nekonzultovala, poněvadž by měla schopnosti napsat text daleko kvalitnější. Mnohé z připomínek, které formuluji nyní, jí mohly být sděleny daleko dříve. Takto mohu těžko hodnotit její práci lepší známkou než **dobře**.